Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
MACIEJ SZPUNAR
prednesené 8. decembra 2016 [1]

Vec C-421/15 P

Yoshida Metal Industry Co. Ltd
proti

Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

„Odvolanie — Ochranná známka Európskej únie — Nariadenie (ES) č. 207/2009 — Dôvody zamietnutia alebo zrušenia zápisu — Označenia, ktoré tvorí výlučne tvar tovaru, ktorý je nevyhnutný na dosiahnutie technického výsledku — Článok 7 ods. 1 písm. e) bod ii) — Preskúmanie dôvodu zamietnutia alebo zrušenia pre všetky tovary alebo služby — Článok 52 ods. 3 — Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho senátu EUIPO — Všeobecné odôvodnenie pre všetky dotknuté tovary alebo služby — Nový dôvod v štádiu odvolania — Neprípustnosť“

Úvod

1. Spoločnosť Yoshida Metal Industry Co. Ltd (ďalej len „Yoshida“) týmto odvolaním navrhuje zrušiť rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 21. mája 2015, Yoshida Metal Industry/EUIPO [2], ktorým Všeobecný súd zamietol jej žaloby smerujúce k zrušeniu rozhodnutí prvého odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), týkajúcich sa konaní o vyhlásenie neplatnosti medzi spoločnosťami Pi-Design AG, Bodum France a Bodum Logistics A/S (ďalej len spoločne len „Pi-Design a i.“) na jednej strane a spoločnosťou Yoshida na druhej strane [3].

2. Napadnutý rozsudok, vydaný v rámci vrátenia veci na ďalšie konanie po zrušení rozhodnutia [4], potvrdzuje neplatnosť dvoch obrazových ochranných známok zapísaných na návrh spoločnosti Yoshida.

3. Nové odvolanie podané spoločnosťou Yoshida vyvoláva popri otázke, či sa Všeobecný súd podriadil rozsudku vydanému v rámci prvého odvolania, aj dodatočný aspekt týkajúci sa existencie dôvodu neplatnosti uvedeného pre všetky dotknuté tovary, ako aj dostatočnosti odôvodnenia sporných rozhodnutí a napadnutého rozsudku v tejto súvislosti [5].

1 — Jazyk prednesu: francúzština.

2 — T-331/10 RENV a T-416/10 RENV, neuverejnený, EU:T:2015:302, ďalej len „napadnutý rozsudok“.

3 — Rozhodnutia prvého odvolacieho senátu EUIPO z 20. mája 2010 (veci R 1235/2008-1 a R 1237/2008-1, ďalej len „sporné rozhodnutia“).

4 — Rozsudok zo 6. marca 2014, Pi-Design a i./Yoshida Metal Industry (C-337/12 P až C-340/12 P, neuverejnený, EU:C:2014:129).

5 — Pripomínam, že podobná problematika je predmetom iného prebiehajúceho konania o odvolaní (pozri vec ÚHVT/Unibail Management, C-513/14 P, vec v konaní pred Súdnym dvorom).

Právny rámec

4. V zmysle článku 7 ods. 1 písm. e) bodu ii) nariadenia (ES) č. 207/2009[6] sa do registra nezapíšu označenia, ktoré tvorí výlučne „tvar tovaru, ktorý je nevyhnutný na dosiahnutie technického výsledku“.

5. Článok 52 ods. 1 písm. a) tohto nariadenia stanovuje, že ochranná známka Európskej únie sa vyhlási za neplatnú na základe návrhu, ak bola ochranná známka zapísaná v rozpore s ustanoveniami článku 7.

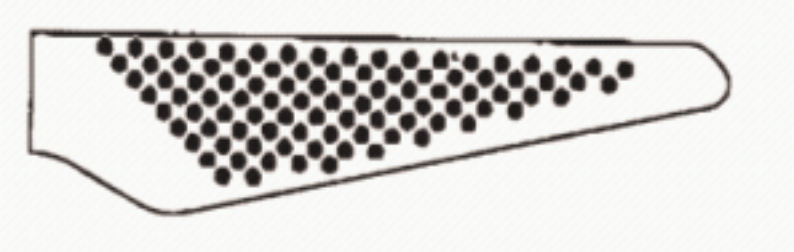
6. Článok 52 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 stanovuje:

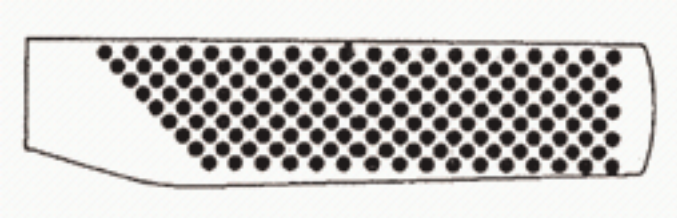
„Ak dôvod neplatnosti existuje iba pre niektoré tovary alebo služby, pre ktorá bola ochranná známka Európskej únie zapísaná, ochranná známka sa vyhlási za neplatnú len pre tieto tovary a služby“.

Okolnosti predchádzajúce sporu

7. Okolnosti predchádzajúce sporu, ako vyplývajú z bodov 1 až 15 napadnutého rozsudku, možno zhrnúť nasledujúcim spôsobom.

8. V dňoch 3. a 5. novembra 1999 spoločnosť Yoshida podala na EUIPO prihlášku dvoch ochranných známok pozostávajúcich z nižšie uvedených obrazových označení:

9. Tovary uvedené v prihláške patria do tried 8 a 21 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis ochranných známok z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení a zodpovedajú tomuto opisu:

— trieda 8: „Nožiarsky tovar, nožnice, nože, vidličky, lyžice, osličky na ostrenie kosy, oselníky, ocieľky na brúsenie nožov, klieštiky na rybie kosti“;

— trieda 21: „Domáce a kuchynské potreby a nádoby (nie z drahých kovov ani pokovované drahými kovmi), miesiče, kuchynské stierky, stojany na nože, tortové lopatky, lopatky na zákusky“.

10. Dotknuté ochranné známky boli zapísané 25. septembra 2002 a 16. apríla 2003.

6 — Nariadenie Rady z 26. februára 2009 o ochrannej známke Európskej Únie (Ú. v. EÚ L 78, 2009, s. 1). Pripomínam, že v prejednávanej veci sú uplatniteľnými hmotnoprávnymi ustanoveniami ustanovenia nariadenia č. 207/2009, keďže právny rámec veci je stanovený ku dňu prijatia rozhodnutia odvolacieho senátu EUIPO. V každom prípade tak článok 7 ods. 1 písm. e) bod ii) nariadenia Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 11, 1994, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146), ako aj jeho článok 51 ods. 3 (zodpovedajúci článku 52 ods. 3 nariadenia č. 207/2009) sú v podstate rovnako sformulované.

11. Dňa 10. júla 2007 podali Pi-Design a i. návrhy na vyhlásenie neplatnosti dotknutých ochranných známok, založené na dôvode uvedenom v článku 7 ods. 1 písm. e) bode ii) nariadenia č. 40/94.

12. Zrušovacie oddelenie EUIPO zamietlo tieto návrhy rozhodnutiami z 15. a 21. júla 2008.

13. Prvý odvolací senát EUIPO spornými rozhodnutiami, ktorými rozhodol o odvolaní podanom Pi-Design a i., zrušil rozhodnutia zrušovacieho oddelenia a vyhlásil neplatnosť ochranných známok na základe článku 7 ods. 1 písm. e) bodu ii) nariadenia č. 207/2009.

Konania pred Všeobecným súdom a Súdnym dvorom a napadnutý rozsudok

14. Návrhmi podanými do kancelárie Všeobecného súdu 12. augusta a 15. septembra 2010 podala spoločnosť Yoshida žaloby o neplatnosť sporných rozhodnutí, pričom uviedla jediný žalobný dôvod založený na porušení článku 7 ods. 1 písm. e) bodu ii) nariadenia č. 207/209.

15. Dvomi rozsudkami vydanými 8. mája 2012, Yoshida Metal Industry/ÚHVT – Pi-Design a i. (Znázornenie trojuholníkovej plochy s čiernymi bodkami)[7] a Yoshida Metal Industry/ÚHVT – Pi-Design a i. (Znázornenie plochy s čiernymi bodkami)[8] Všeobecný súd vyhovel tomuto žalobnému dôvodu, ako aj týmto žalobám.

16. Rozsudkom zo 6. marca 2014[9] vydaným v konaní o odvolaní, ktoré podali Pi-Design a i., Súdny dvor zrušil tieto rozsudky z dôvodu porušenia toho istého článku 7 ods. 1 písm. e) bodu ii) a vrátil veci Všeobecnému súdu na ďalšie konanie.

17. Všeobecný súd napadnutým rozsudkom, ktorým rozhodol v rámci vrátenia veci na ďalšie konanie, zamietol jediný žalobný dôvod založený na porušení článku 7 ods. 1 písm. e) bodu ii) nariadenia č. 207/2009, ako aj žaloby v celom rozsahu, a uložil spoločnosti Yoshida povinnosť nahradiť trovy oboch konaní.

Návrhy účastníkov konania

18. Spoločnosť Yoshida svojím odvolaním navrhuje zrušiť napadnutý rozsudok a sporné rozhodnutia:

— v celom rozsahu alebo

— subsidiárne v rozsahu, v akom vyhlasujú neplatnosť jej ochranných známok pre „osličky na ostrenie kosy a oselníky“ (trieda 8) a „domáce a kuchynské potreby a nádoby (nie z drahých kovov ani pokovované drahými kovmi) a stojany na nože“ (trieda 21),

ako aj uložiť EUIPO a Pi-Design a i. povinnosť nahradiť trovy konania.

19. EUIPO a Pi-Design a i. navrhujú zamietnuť odvolanie a uložiť spoločnosti Yoshida povinnosť nahradiť trovy konania.

7 — T-331/10, neuverejnený, EU:T:2012:220.

8 — T-416/10, neuverejnený, EU:T:2012:222.

9 — Rozsudok zo 6. marca 2014, Pi-Design a i./Yoshida Metal Industry (C-337/12 P až C-340/12 P, neuverejnený, EU:C:2014:129).

Analýza

20. Odvolateľka uvádza na podporu svojho odvolania dva odvolacie dôvody, pričom prvý je založený na porušení článku 7 ods. 1 písm. e) bodu ii) nariadenia č. 207/2009 a druhý na porušení článku 52 ods. 3 tohto nariadenia.

21. V súlade s požiadavkou Súdneho dvora obmedzím svoju analýzu na druhý odvolací dôvod.

O druhom odvolacom dôvode, založenom na porušení článku 52 ods. 3 nariadenia č. 207/2009

22. Tento odvolací dôvod je uvedený na podporu subsidiárnych návrhov spoločnosti Yoshida, ktoré smerujú k zrušeniu napadnutého rozsudku a sporných rozhodnutí v rozsahu, v akom vyhlasujú neplatnosť jej ochranných známok pre určité dotknuté tovary, a to konkrétne „osličky na ostrenie kosy a oselníky“, „domáce a kuchynské potreby a nádoby… a stojany na nože“. Tento žalobný dôvod je rozdelený na dve časti.

O prvej časti

23. Prvou časťou odvolacieho dôvodu Yoshida tvrdí, že Všeobecný súd porušil článok 52 ods. 3 nariadenia č. 207/2009, keď nepreskúmal, či dôvod neplatnosti uvedený v prejednávanej veci existoval pre všetky tovary chránené spornými ochrannými známkami.

24. Pripomínam, že podľa ustálenej judikatúry sa otázka, či sa na ochrannú známku vzťahuje jeden z dôvodov zamietnutia alebo neplatnosti uvedených v článku 7 nariadenia č. 207/2009, musí posudzovať *in concreto* vo vzťahu k tovarom a službám, pre ktoré sa zápis žiada[10]. Okrem toho článok 52 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 stanovuje, že ak dôvod neplatnosti existuje iba pre niektoré tovary alebo služby, pre ktorá bola ochranná známka Spoločenstva zapísaná, ochranná známka sa vyhlási za neplatnú len pre tieto tovary a služby[11].

25. Z toho vyplýva, že na jednej strane sa preskúmanie dôvodov neplatnosti zo strany EUIPO musí týkať každého tovaru alebo služby chránených ochrannou známkou. Na druhej strane rozhodnutie EUIPO uplatňujúce takýto dôvod musí byť v zásade odôvodnené pre každý jeden z uvedených tovarov alebo služieb[12].

26. V prejednávanej veci je zrejmé, že sporné rozhodnutia zohľadňujú existenciu dôvodu neplatnosti uvedeného v článku 7 ods. 1 písm. e) bode ii) nariadenia č. 207/2009 pre všetky tovary chránené dotknutými ochrannými známkami.

27. Okrem toho pripomínam, že Yoshida v prvostupňovom konaní neuplatnila žalobný dôvod založený na porušení článku 52 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 zo strany odvolacieho senátu, ani žalobný dôvod založený na nedostatočnom odôvodnení sporných rozhodnutí v tejto súvislosti.

10 — Rozsudok z 9. septembra 2010, ÚHVT/Borco-Marken-Import Matthiesen (C-265/09 P, EU:C:2010:508, bod 35 a citovaná judikatúra).

11 — Obdobné ustanovenie je upravené v článku 13 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/95/ES z 22. októbra 2008 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok (Ú. v. EÚ L 299, 2008, s. 25) (predtým článok 13 prvej smernice Rady 89/104/EHS z 21. decembra 1988 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok, Ú. v. ES L 40, 1989, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 92).

12 — Pozri v tomto zmysle, pokiaľ ide o článok 13 smernice 89/104, rozsudok z 15. februára 2007, BVBA Management, Training en Consultancy (C-239/05, EU:C:2007:99, bod 34), a pokiaľ ide o nariadenie č. 207/2009, uznesenie z 18. marca 2010, CFCMCEE/ÚHVT (C-282/09 P, EU:C:2010:153, body 37 až 41).

28. Dôvod, ktorý Yoshida uvádza v štádiu odvolania, treba teda chápať ako dôvod, ktorým vytýka Všeobecnému súdu, že neuplatnil - *ex offo* - údajné nepreskúmanie dôvodu neplatnosti vo vzťahu k všetkým dotknutým tovarom zo strany odvolacieho senátu EUIPO a z právneho hľadiska nedostatočné odôvodnenie jeho rozhodnutí v tejto súvislosti.

29. Je potrebné analyzovať, či je takýto dôvod, ktorým sa v podstate vytýka Všeobecnému súdu, že neuplatnil žalobný dôvod *ex offo*, v štádiu odvolania prípustný.

– *O prípustnosti*

30. Pripomínam, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že Všeobecnému súdu nemožno vytýkať, že nerozhodol o žalobnom dôvode, ktorý mu nebol predložený [13].

31. Uplatnenie tejto zásady spôsobuje ťažkosti, ak ide o dôvody *ex offo*.

32. Je možné tvrdiť, že keďže súd prvého stupňa môže, alebo dokonca musí uplatniť dôvod *ex offo*, keďže ak tak neurobí, sám sa dopustí nesprávneho právneho posúdenia, ktoré môže Súdny dvor sankcionovať v rámci konania o odvolaní. Tento prístup môže vysvetľovať, prečo Súdny dvor niekedy súhlasí s preskúmaním takéhoto dôvodu v štádiu odvolania [14].

33. Z upresnenia poskytnutého v neskoršej judikatúre však vyplýva, že odvolací dôvod založený na skutočnosti, že Všeobecný súd nepreskúmal *ex offo* odôvodnenie rozhodnutia, ktorého zrušenie sa na ňom navrhovalo, je neprípustný, ak sa týka aspektov, ktoré neboli uplatnené pred Všeobecným súdom.

34. Súdny dvor totiž zamietol ako neprípustný odvolací dôvod založený na údajnom opomenutí Všeobecného súdu sankcionovať nedostatočnosť odôvodnenia takéhoto rozhodnutia týkajúceho sa aspektov, ktoré žalobkyňa výslovne neuplatnila vo svojej žalobe pred Všeobecným súdom [15].

35. Domnievam sa, že toto obmedzenie uplatniteľné na odvolacie dôvody je plne odôvodnené zásadami konania o odvolaní pred Súdnym dvorom. V rámci konania o odvolaní je totiž právomoc Súdneho dvora v zásade obmedzená na posúdenie právneho riešenia dôvodov prejednávaných pred súdmi rozhodujúcimi vo veci samej [16]. Preskúmanie dôvodnosti namietaných posúdení si nutne vyžaduje preskúmanie dostatočnosti odôvodnenia rozhodnutia, ktorého zrušenie sa navrhuje na Všeobecnom súde. Bolo by však neprimerané vyžadovať, aby tento súd preskúmaval *ex offo* odôvodnenie takéhoto rozhodnutia týkajúce sa aspektov, ktoré pred ním neboli uplatnené [17].

36. Z toho vyplýva, že dôvod založený na tom, že Všeobecný súd nesankcionoval *ex offo* porušenie povinnosti odôvodnenia orgánom, ktorý akt prijal, týkajúceho sa aspektov, ktoré neboli výslovne uplatnené pred Všeobecným súdom, je v štádiu odvolania neprípustný.

37. Podľa môjho názoru sa tento prístup uplatňuje aj v sporoch týkajúcich sa ochranných známok.

13 — Pozri v tomto zmysle najmä rozsudky z 8. decembra 2011, Chalkor/Komisia (C-386/10 P, EU:C:2011:815, bod 70), a z 22. októbra 2015, AC-Treuhand/Komisia (C-194/14 P, EU:C:2015:717, bod 55).

14 — Pozri uznesenie z 9. februára 2012, Deutsche Bahn/ÚHVT (C-45/11 P, neuverejnené, EU:C:2012:69, bod 61), a rozsudok z 19. júna 2014, FLS Plast/Komisia (C-243/12 P, EU:C:2014:2006, bod 48), v ktorých Súdny dvor rozhodol, že Všeobecný súd správne neuplatnil *ex offo* žalobný dôvod založený na nedostatku odôvodnenia rozhodnutia, ktorého zrušenie sa pred ním navrhovalo.

15 — Rozsudky z 26. novembra 2013, Gascogne Sack Deutschland/Komisia (C-40/12 P, EU:C:2013:768, body 46 až 55 a 61 až 64), a zo 17. septembra 2015, Total/Komisia (C-597/13 P, EU:C:2015:613, body 21 a 22).

16 — Rozsudok z 26. novembra 2013, Gascogne Sack Deutschland/Komisia (C-40/12 P, EU:C:2013:768, bod 52). Pozri tiež návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Wahl vo veci Total/Komisia (C-597/13 P, EU:C:2015:207, body 118 až 128).

17 — Pozri návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Wahl vo veci Total/Komisia (C-597/13 P, EU:C:2015:207, body 118 až 128).

38. Pokiaľ ide konkrétnejšie o uplatnenie článku 52 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 zo strany EUIPO a Všeobecného súdu, odvolanie sa nemôže týkať otázky, či je rozhodnutie odvolacieho senátu dostatočne odôvodnené vo vzťahu k niektorým tovarom alebo službám, ak odvolateľ výslovne neuplatnil tento aspekt pred Všeobecným súdom.

39. V tejto súvislosti nestačí, že odvolateľ všeobecne namietal uplatniteľnosť dôvodu zamietnutia alebo neplatnosti pre všetky dotknuté tovary alebo služby. Aby mohol namietať neuplatniteľnosť takéhoto dôvodu len pre niektoré z týchto tovarov alebo služieb, musí tak výslovne urobiť v priebehu konania pred Všeobecným súdom.

40. Toto riešenie možno vyvodiť z našej judikatúry. Súdny dvor už totiž rozhodol, že keďže v rozhodnutí EUIPO sa jednoznačne uvádza, že dôvod zamietnutia sa uplatňuje na všetky dotknuté tovary, žalobcovi prislúcha, aby vo svojej žalobe podanej na Všeobecný súd, v ktorej navrhuje zrušenie tohto rozhodnutia, identifikoval tie tovary, na ktoré sa podľa jeho názoru nemôže tento dôvod zamietnutia uplatniť, alebo aby namietal skutočnosť, že dotknuté tovary tvoria rovnorodú kategóriu [18].

41. V prejednávanej veci sa spoločnosť Yoshida v rámci svojej žaloby pred Všeobecným súdom obmedzila len na všeobecné namietanie uplatniteľnosti dôvodu neplatnosti a neuviedla konkrétne jeho uplatnenie na určité dotknuté tovary, a to „osličky na ostrenie kosy a oselníky“, „domáce a kuchynské potreby a nádoby“ a „stojany na nože“.

42. V štádiu odvolania preto Yoshida nemôže vytýkať Všeobecnému súdu, že nepreskúmal tento aspekt *ex offo*, ani že nesankcionoval údajný nedostatok odôvodnenia sporných rozhodnutí v tejto súvislosti.

43. Domnievam sa, že inak by to bolo v prípade, ak by existenciu dôvodu neplatnosti pre tieto tovary určil ako prvý nie odvolací senát, ale Všeobecný súd [19]. V takomto prípade by sa totiž nedostatok odôvodnenia rozsudku Všeobecného súdu z hľadiska článku 52 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 mohol platne uplatniť v štádiu odvolania [20].

44. V prejednávanej veci však nejde o takýto prípad, keďže Všeobecný súd sa obmedzil len na potvrdenie rozhodnutí odvolacieho senátu EUIPO, ktorými sa ochranné známky spoločnosti Yoshida vyhlásili za neplatné pre všetky dotknuté tovary.

45. Prvá časť tohto odvolacieho dôvodu je teda podľa môjho názoru neprípustná.

– Subsidiárne o veci samej

46. Aj keby Súdny dvor usúdil, že táto časť druhého odvolacieho dôvodu je prípustná, myslím si, že je v každom prípade nedôvodná.

18 — Uznesenie z 11. decembra 2014, FTI Touristik/ÚHVT (C-253/14 P, neuverejnené, EU:C:2014:2445, bod 49). Podotýkam, že v tejto veci odvolateľka namietala pred Všeobecným súdom uplatniteľnosť dôvodu zamietnutia pre niektoré tovary a služby, toto tvrdenie však dostatočne nerozvinula. Predmetný odvolací dôvod nebol preto zamietnutý ako neprípustný, ale ako zjavne nedôvodný.

19 — Pripomínam, že Všeobecný súd má právomoc zmeniť rozhodnutie odvolacieho senátu EUIPO na základe článku 65 ods. 3 nariadenia č. 207/2009.

20 — V súvislosti s takouto situáciou pozri v rámci preskúmania relatívneho dôvodu zamietnutia rozsudok zo 17. októbra 2013, Isdin/Bial-Portela (C-597/12 P, EU:C:2013:672, body 28 a 29).

47. Chcel by som predovšetkým pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry musí odôvodnenie jasne a jednoznačne ukázať úvahu autora právneho aktu takým spôsobom, aby dotknuté osoby mohli poznať príčiny prijatého opatrenia a aby príslušný súdny orgán mohol vykonávať svoju kontrolu. Nevyžaduje sa však, aby odôvodnenie špecifikovalo všetky prípadné skutkové a právne prvky, pretože otázka, či je odôvodnenie právneho aktu dostatočné, sa musí posudzovať nielen podľa jeho znenia, ale aj podľa jeho kontextu a všetkých právnych noriem upravujúcich príslušnú problematiku [21].

48. Súdny dvor už rozhodol, že ak príslušný orgán zamietne zápis ochrannej známky, je povinný uviesť vo svojom rozhodnutí záver, ku ktorému dospel pri každom z tovarov a služieb uvedených v prihláške. Pokiaľ však rovnaký dôvod zamietnutia alebo neplatnosti smeruje proti kategórii alebo skupine tovarov alebo služieb, príslušný orgán sa môže obmedziť na všeobecné odôvodnenie pre všetky predmetné tovary alebo služby [22].

49. Táto možnosť príslušného orgánu v oblasti ochranných známok zohľadňuje skutočnosť, že žiadosti o zápis sa často týkajú veľkého množstva tovarov alebo služieb [23].

50. Súdny dvor prijal rovnaký prístup, aj pokiaľ ide o preskúmanie dôvodov zamietnutia alebo neplatnosti zo strany EUIPO [24].

51. Aby sa nenarušilo právo na účinné súdne preskúmanie, možnosť uviesť všeobecné odôvodnenie pre všetky predmetné tovary alebo služby sa vzťahuje len na tovary a služby, ktoré vykazujú dostatočne priamu a konkrétnu vzájomnú spojitosť do tej miery, že tvoria kategóriu alebo skupinu tovarov alebo služieb s dostatočnou rovnorodosťou [25].

52. Domnievam sa, že v prejednávanej veci je táto podmienka splnená v celom rozsahu.

53. Pripomínam, že tovary chránené namietanými ochrannými známkami, t. j. „nožiarsky tovar, nožnice, nože, vidličky, lyžice, osličky na ostrenie kosy, oselníky, ocieľky na brúsenie nožov, klieštiky na rybie kosti“ a „domáce a kuchynské potreby a nádoby (nie z drahých kovov ani pokovované drahými kovmi), miesiče, kuchynské stierky, stojany na nože, tortové lopatky, lopatky na zákusky“, sú všetko kuchynské potreby [26].

54. Podľa môjho názoru tieto tovary tvoria dostatočne rovnorodú skupinu na účely preskúmania uvedeného dôvodu neplatnosti.

55. Z odôvodnení sporných rozhodnutí [27] totiž vyplýva, že namietané označenia zobrazujú rukoväte výrobkov, pre ktoré sa žiadal zápis. Táto úvaha sa zakladá na predpoklade, že všetky dotknuté tovary, t. j. rôzne kuchynské potreby, môžu mať rukoväť.

21 — Rozsudok z 21. októbra 2004, KWS Saat/ÚHVT (C-447/02 P, EU:C:2004:649, bod 65).

22 — Rozsudok z 15. februára 2007, BVBA Management, Training en Consultancy (C-239/05, EU:C:2007:99, bod 38).

23 — Návrhy, ktoré predniesla generálna advokátka Sharpston vo veci BVBA Management, Training en Consultancy (C-239/05, EU:C:2006:450, body 42 a 43).

24 — Pozri uznesenia zo 6. februára 2009, MPDV Mikrolab/ÚHVT (C-17/08 P, neuverejnené, EU:C:2009:64, bod 34); z 9. decembra 2009, Prana Haus/ÚHVT (C-494/08 P, neuverejnené, EU:C:2009:759, bod 46); z 18. marca 2010, CFCMCEE/ÚHVT (C-282/09 P, EU:C:2010:153, body 37 a 38); z 21. marca 2012, Fidelio/ÚHVT (C-87/11 P, neuverejnené, EU:C:2012:154, bod 43); rozsudok zo 17. októbra 2013, Isdin/Bial-Portela (C-597/12 P, EU:C:2013:672, bod 27), ako aj rozsiahlu judikatúru Všeobecného súdu, najmä rozsudky z 27. apríla 2016, Niagara Bottling/EUIPO (NIAGARA) (T-89/15, neuverejnený, EU:T:2016:244, bod 31), a z 12. mája 2016, Zuffa/EUIPO (ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP) (T-590/14, neuverejnený, EU:T:2016:295, bod 26).

25 — Pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. februára 2007, BVBA Management, Training en Consultancy (C-239/05, EU:C:2007:99, bod 36), a uznesenie z 18. marca 2010, CFCMCEE/ÚHVT (C-282/09 P, EU:C:2010:153, bod 40), ako aj rozsiahlu judikatúru Všeobecného súdu, najmä rozsudky z 2. apríla 2009, Zuffa/ÚHVT (ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP) (T-118/06, EU:T:2009:100, bod 28), a zo 16. októbra 2014, Larrañaga Otaño/ÚHVT (GRAPHENE) (T-458/13, EU:T:2014:891, bod 26).

26 — Skutočnosť, ktorú zdôraznila Yoshida vo svojom odvolaní, že tovary patria do dvoch rôznych tried, a to do tried 8 a 21, je irelevantná, keďže triedenie v rámci Niceskej dohody slúži na čisto administratívne účely.

27 — Pozri body 30, 34 až 36 a 40 sporných rozhodnutí.

56. Odvolací senát tak podľa mňa z právneho hľadiska dostatočne uviedol dôvody, prečo existuje spojitosť medzi predmetnými tovarmi odôvodňujúca ich spoločné preskúmanie. Odôvodnenia sporných rozhodnutí, aj keď stručné, sú koherentné a umožňujú spoločnosti Yoshida pochopiť odôvodnenie odvolacieho senátu EUIPO vo vzťahu k všetkým dotknutým tovarom a Všeobecnému súdu preskúmať toto odôvodnenie.

57. Treba rozlišovať medzi otázkou odôvodnenia a otázkou dôvodnosti uvedených rozhodnutí [28]. Povinnosť odôvodnenia je splnená, ak z jasných a koherentných odôvodnení týchto rozhodnutí vyplýva, že odvolací senát sa domnieval, že všetky predmetné tovary tvoria z dôvodu ich spoločnej vlastnosti rovnorodú skupinu. Otázka, či sa odvolací senát nesprávne domnieval, ako tvrdí odvolateľka, že všetky tovary sa vyznačujú touto spoločnou vlastnosťou, spadá do rámca dôvodnosti uvedených sporných rozhodnutí.

58. V tejto súvislosti tvrdenie spoločnosti Yoshida, že niektoré z predmetných tovarov nemajú rukoväť, má v skutočnosti za cieľ spochybniť dôvodnosť odôvodnenia odvolacieho senátu týkajúceho sa nového aspektu, ktorý nebol uplatnený pred Všeobecným súdom a ktorý sa navyše týka skutkovej okolnosti. Toto tvrdenie je teda v štádiu odvolania neprípustné.

59. Toto tvrdenie nie je v každom prípade presvedčivo rozvinuté. Na jednej strane pokiaľ ide o „osličky na ostrenie kosy“ alebo o „domáce a kuchynské potreby a nádoby“, ktoré zahŕňajú aj hrnce a panvice, Yoshida nevysvetľuje, prečo by tieto výrobky nemohli byť vybavené rukoväťou.

60. Na druhej strane pokiaľ ide o „oselníky“ a „stojany na nože“, ako správne pripomína EUIPO, ide o tovary, ktoré sa nepoužívajú samostatne vo vzťahu k manipulácii s osličkami na ostrenie kosy alebo s nožmi, a teda nemôžu tvoriť odlišnú kategóriu alebo skupinu tovarov na účely preskúmania dôvodov zamietnutia alebo neplatnosti. Napokon aj za predpokladu, že by sa „stojany na nože“ mohli považovať za skupinu tovarov odlišnú od skupiny „nožov“, riešenie by muselo byť v každom prípade spoločné [29].

61. Zo všetkých uvedených dôvodov sa domnievam, že prvá časť druhého odvolacieho dôvodu je neprípustná alebo v každom prípade nedôvodná.

O druhej časti

62. Spoločnosť Yoshida tvrdí, že odôvodnenie Všeobecného súdu nemožno uplatniť na niektoré predmetné tovary, a to konkrétne na tie, ktoré nemajú rukoväť.

63. Pripomínam, že je potrebné odlišovať kontrolu dodržania povinnosti odôvodnenia Všeobecným súdom od materiálnej zákonnosti napadnutého rozsudku [30]. V tomto prípade však Yoshida, ktorá poukazuje na údajnú nezrovnalosť v odôvodnení napadnutého rozsudku, v skutočnosti namieta dôvodnosť skutkových zistení Všeobecného súdu, ktoré sú v štádiu odvolania vylúčené z preskúmania [31].

64. Druhá časť tohto odvolacieho dôvodu je teda podľa môjho názoru neprípustná.

28 — Pozri rozsudok z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France (C-367/95 P, EU:C:1998:154, bod 67).

29 — Súd prvého stupňa ustálene rozhodol, že ak sa vyžaduje spoločné používanie dvoch kategórií tovarov, alebo prinajmenšom vyplýva z ich prirodzených vlastností, odvolací senát môže na ne uplatniť spoločné riešenie. Pozri rozsudky z 2. decembra 2008, Ford Motor/ÚHVT (FUN), (T-67/07, EU:T:2008:542, bod 44), a z 8. septembra 2010, Wilfer/ÚHVT (Hlava gitary) (T-458/08, neuverejnený, EU:T:2010:358, bod 66).

30 — Pozri v tomto zmysle rozsudok z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France (C-367/95 P, EU:C:1998:154, bod 67), a návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Léger vo veci Belgicko/Komisia (C-197/99 P, EU:C:2001:658, body 39 a 40).

31 — Súdny dvor už konštatoval neprípustnosť odvolacieho dôvodu založeného na skutočnosti, že predmetná kategória tovarov a služieb použitá pri preskúmaní absolútneho dôvodu zamietnutia nie je rovnorodou kategóriou. Pozri uznesenie zo 7. júla 2011, MPDV Mikrolab/ÚHVT (C-536/10 P, neuverejnené, EU:C:2011:469, body 34 a 38).

Návrh

65. Vzhľadom na predchádzajúce navrhujem, aby Súdny dvor zamietol druhý odvolací dôvod ako neprípustný alebo v každom prípade ako čiastočne neprípustný a čiastočne nedôvodný.